

Masarykova univerzita
Filozofická fakulta
Psychologický ústav

Psychologie v architektuře
Rozhovor se známým ohledně bydlení

Martina Keratová

383059

Úkol „Rozhovor se známým“ som vidla po sociálnej sieti, kde som požiadala jednu svoju známu zhodnotiť vlastné bývanie s rodinou a na svojom priváte. Použila som otázky z osnovy, jednu som pridala.

Známá č.1- dom s rodiči:

Kde a jak bydlím?

V rodinném domě, mám tady velký pokoj, společný se sestrou. Obýváme druhé patro domu, pod námi bydlí prarodiče. K domu přiléhá prostorný dvůr (máme dva psy + třetího "na cestě":D), předzahrádka, velká zahrada za domem a menší zahrada na bylinky.

Jak se tady cítím?

No...asi nejsem úplně spokojená? Je tady spousta věcí, které mi vadí, jsou mi nepříjemné, nejsou tak docela podle mých představ...ale jsou tu i místa, kde se cítím pohodlně, příjemně, v bezpečí a doma. Čím dál víc ale na sobě pozoruji, že chci mít svůj vlastní byt, své vlastní skutečné "doma", kde bude záležet jen na mě, jak a kde budou rozmístěné věci.

Co mě vedlo k volbě bydlení?

Problém je právě v tom, že to ani trochu nebyla moje volba:)

Volba interiéru

Opět ne zas tolik moje volba, můžu mluvit jen o pokoji a i to nijak extra. Interiér jsem nezařizovala, nevybírala ani nedávala dohromady já. Když jsme naposledy stěhovali pokoj (už je to hodně, hodně dávno), bylo to spíš rozhodnutí rodičů, protože se nakupoval nový nábytek do obývacího pokoje a ten starý jsme neměli kam dát → přišel k nám do pokoje, tudíž jsme museli přestavovat:)

Známá č.2 - privát:

Jak mám uspořádaný bydlení?

Chaoticky:D Snažím se o nějaký řád, ale většinou ta snaha zůstane někde na půli cesty.

Kde a jak bydlím?

Činžovní dům. Jedná se o pronájem celkem v centru Brna, mám tu pronajatý prostorný pokoj se spolužačkami, které ho dělají o to lepší:)

Jak se na tomhle místě cítím?

Svobodně. Vnímám sice ještě nějaké překážky...všechno není úplně tak, jak bych chtěla, ale to je spíš něčím ve mně, co mi nedovoluje vnímat tenhle byt úplně jako "svůj" a nejspíš z toho důvodu se nepouštím do nijak extra zásadních zásahů do interiéru a tak. Ale čas od času přece jenom poposouváme nábytek podle vlastního gusta;)

Co mě vedlo k volbě tohoto bytu?

Peníze a studentský život - chtěla jsem víc volnosti a prostoru než na koleji a hlavně jsem chtěla bydlet s lidmi, kteří mi stojí za to vidět je každý den.

Volba interiéru

Většina interiéru už v pokoji byla, my ho jen čas od času trochu přestěhujeme na jiný místa. Protože chceme změnu, protože je okoukaný, protože chceme zkusit něco jiného, protože můžeme:)

Čo som z porovnania rozhovorov cítila a týka sa to vzťahu k priestoru a jeho využitiu je, že so zvyšujúcim sa pocitom slobody a autonómie v priestore sa pre túto moju známku stáva priestor pre ňu využiteľnejším. Poznáme sa už dlhšie a je veľmi tolerantným človekom. Z toho, čo som mala možnosť vidieť v jej byte a mieste kde žije vidím, že potrebuje plné prijatie, prípadne naozaj SVOJ priestor, aby sa v ňom cítila slobodne, mohla sa realizovať, budovať si ho „po svojím“ a počítat s ním, ako so svojím naozajstným domovom. Vzťah sloboda od iných autorít a silne sa prejavujúcich, menej tolerantných jedincov – vzťah k priestoru idú u nej ruka v ruke.

Za seba môžem povedať, že v tomto ohľade vzťah k priestoru vnímam podobne. Potrebujem sa v danom mieste cítiť bezpečne a miesto pre mňa musí vyžarovať niečo, čo súznie s nejakou časťou mňa ☺.